

Lakócsa, 1900. július 30. – Szigetvár, 1967. november 7.

Apja postamester volt, de 15 kat. hold földön gazdálkodott is. Szombathelyen, Budapesten és Keszthelyen végezte a gimnáziumot. A pécsi Magyar Királyi Erzsébet Tudományegyetemen jog- és államtudományi doktorátust szerzett. 1930-ban ügyvédi, később bírói vizsgát tett. 1925-ben ügyvédjelölt lett Kaposváron, majd Szigetváron. 1930-ban szakvizsgázott, majd Barcon ügyvédi irodát nyitott, amely 1950-ig működött. A Független Kisgazdapártnak 1930-as megalakulása óta tagja, a barcsi és a barcsi járási szervezet vezetője, 1935-ben és 1939-ben a képviselő-választások alkalmával Barcon és környékén a választási harc egyik irányítója. Kisgazdapárti szereplése és németellenessége miatt számos zaklatás érte. 1944-ben a német megszállás alatt azzal kerülte el az internálást, hogy behívták katonának. 1944 végén Szigetvárott, majd Barcon egyik újjászervezője a Független Kisgazdapártnak; Szigetváron 1944 decemberétől 1945 áprilisáig a helyi nemzeti bizottság tagja. 1945. június 24-én beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945. november 4-étől a somogyi választókerületben nemzetgyűlési képviselő. 1947. január 30-ától február 21-éig az Igazságügyi Minisztérium politikai államtitkára volt, de lemondott, mert a Magyar Közösség állítólagos köztársaság-ellenes összeesküvési ügyének megítélésében és kezelésében nem értett egyet az akkori igazságügy-miniszterrel. 1947. szeptember 16-án felmentését kérte minden párttiszsége alól, és visszavonult a politikai élettől. 1950-től 1958-ig Szigetvárott ügyvéd, 1958-ban – politikai magatartására hivatkozva – kizárták az ügyvédi munkaközösségből. 1960-ban vonult nyugdíjba.